

PROTOKÓŁ
z posiedzenia komisji habilitacyjnej dr Katarzyny Kiwerskiej

Posiedzenie komisji habilitacyjnej odbyło się dnia **26 września 2023 r.** w Instytucie Genetyki Człowieka PAN (ul. Strzeszyńska 32, 60-479 Poznań) w formie hybrydowej. Komisja zebrała się w pełnym 7-osobowym składzie:

Przewodniczący: prof. dr hab. **Jędrzej Antosiewicz** (Gdański Uniwersytet Medyczny),
Recenzenci: prof. dr hab. **Piotr Laidler** (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie)
prof. dr hab. **Katarzyna Bogunia-Kubik** (Instytut Immunologii i Terapii Doświadczalnej im. Ludwika Hirszfelda Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu)
dr hab. **Marcin Lener** (Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie)
prof. dr hab. **Janusz Kocki** (Uniwersytet Medyczny w Lublinie)
Członek komisji: dr hab. **Natalia Rozwadowska** (Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu)
Sekretarz: dr hab. **Kamila Kusz-Zamelczyk** (Instytut Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu)

1. Przewodniczący Komisji - prof. dr hab. **Jędrzej Antosiewicz** dokonał otwarcia posiedzenia. Przedstawił porządek posiedzenia, który został zaakceptowany przez wszystkich członków Komisji. Następnie stwierdził prawomocność posiedzenia na podstawie obecności wszystkich członków Komisji. Dalej Przewodniczący uzyskał potwierdzenie zapoznania się z pełną dokumentacją wniosku, w tym ze sporządzonymi recenzjami, przez wszystkich członków Komisji.
2. Przewodniczący poprosił recenzentów oraz pozostałych członków komisji o wyrażenie swych opinii z uwypukleniem danych kluczowych dla rozpatrywanej sprawy. Recenzenci oraz pozostali członkowie Komisji zabrali głos w kolejności wymienienia poszczególnych osób w uchwale powołującej Komisję.

Prof. Piotr Laidler zaznaczył, że nie można oddzielić osiągnięcia naukowego dr Kiwerskiej od jej całej działalności naukowej i ogromnego doświadczenie jakie nabyła w zakresie badań genetycznych. Zauważył, że dr Kiwerska do cyklu prac dobrała artykuły, w których jej wkład jest najważniejszy, a pokazują one szeroki panel czynników związanych z nowotworami głowy i szyi. Recenzent zaznaczył, że publikacja dr Kiwerskiej dotycząca genu *FAM107A* jest jedną z zaledwie kilku wpisanych w bazach danych literaturowych na listę dokumentującą dokonania w zakresie badań nad tym genem. Prof. Laidler docenił podjęcie badań dotyczących zagrożenia wirusem HPV, zwłaszcza teraz, gdy szczepienie przeciwko HPV stało się dostępne na szerszą skalę. Recenzent podkreślił umiejętność Habilitantki działania w bardzo szerokim spektrum badań oraz świetny warsztat badawczy. Prof. Laidler zakończył swą wypowiedź stwierdzeniem, że osobowość naukowa dr Kiwerskiej dobrze się rozwija i trzeba dać jej szansę na samodzielność naukową.

Prof. Katarzyna Bogunia-Kubik w pełni zgodziła się z przedmówcą podkreślając szerokie spojrzenie naukowe oraz warsztat badawczy dr Kiwerskiej. Pani Profesor doceniła, że badania na liniach komórkowych weryfikowane były na próbkach nowotworowych, co istotnie podnosi znaczenie wyników w kontekście ewentualnego przełożenia na zastosowanie kliniczne. Pani recenzent doceniła działalność Habilitantki dotyczącą organizacji biobanku, w którym próby nowotworowe są charakteryzowane i gromadzone. Prof. Bogunia-Kubik zwróciła uwagę, że cytowania pracy przeglądowej zawartej w cyklu artykułów szybko rosną, mimo iż jest to praca stosunkowo świeża, a cytowania przekładają się bezpośrednio na rozpoznawalność Habilitantki

w środowisku naukowym. Ponadto Pani Profesor zauważyła, że wyrazem rozpoznawalności Habilitantki są również nagrody, m.in. nagroda zespołowa Wydziału Nauk Medycznych PAN za cykl publikacji. Pani Profesor uznała dr Kiwerską za osobę o dużym doświadczeniu w genetyce nowotworów głowy i szyi oraz dostrzegła zainteresowanie Kandydatki nowotworami hematologicznymi. Ostatecznie Pani Profesor bardzo pozytywnie oceniła dorobek Habilitantki i jej wkład w rozwój dyscypliny nauko medyczne.

Dr hab. Marcin Lener zgodził się z wypowiedziami przedmówców. Ponadto podkreślił logikę i konsekwencję prowadzonych badań przez dr Kiwerską, która od początku swojej pracy naukowej realizuje badania związane z podłożem genetycznym, a w ostatnich latach również podłożem epigenetycznym nowotworów głowy i szyi. Pan Recenzent zauważył duży postęp w metodologii prowadzonych przez Habilitantkę badań, a warsztat badawczy Habilitantki uznał za imponujący. Ponadto docenił bardzo krytyczne podejście Habilitantki do wyników oraz ich solidną walidację i przyznał, że właśnie tak powinno wyglądać podejście do badań naukowych – pełne krytycyzmu i dużej ostrożności w wyciąganiu wniosków. Recenzent uznał, że wnioski wyciągnięte przez Habilitantkę dowodzą jej dojrzałości naukowej. Zgodził się z sugestią Habilitantki, że być może należałoby zmienić klasyfikację onkogenności wirusa HPV42, tym bardziej, że ten typ wirusa, klasyfikowany jako niskiego ryzyka, jest wymieniany w pojedynczych doniesieniach jako przyczyna gruczolakoraka brodawkowego palców. Pan Recenzent podsumował, że z przyjemnością zapoznawał się dokumentacją przedstawioną przez Habilitantkę i że widać bardzo duży postęp naukowy na przestrzeni lat działalności badawczej oraz bardzo dużą logikę i konsekwencję w badaniach, które dr Kiwerska przeprowadziła.

Prof. Janusz Kocki skomentował, iż osiągnięcie naukowe ma odpowiedni poziom, składa się z jednotematycznego cyklu pięciu publikacji, a udział Habilitantki w tych publikacjach jest znaczący. Profesor podkreślił, że Kandydatka uzyskała finansowanie na badania i że wprawdzie to była MINIATURA, to liczy się doświadczenie Habilitantki w planowaniu i zdobywaniu finansowania na wykonanie badań. Recenzent podkreślił, że układ osiągnięcia jest bardzo przemyślany i dobrze zaplanowany. Prof. Kocki docenił również metodologię badań i zaakcentował wielośrodkowe doświadczenie Habilitantki, która jest członkiem wielu zespołów, również międzynarodowych. Recenzent wysoko ocenił materiał przedstawiony przez Habilitantkę i zaproponował, by dopuścić Kandydatkę do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Dr hab. Natalia Rozwadowska zgodziła się z przedmówcami przyznając, że osiągnięcie jest bardzo dobrze przemyślane i skomponowane. Podkreśliła, że Habilitantka jest autorem korespondencyjnym aż czterech z pięciu prac, co dowodzi samodzielności i dojrzałości dr Kiwerskiej. Członek Komisji zaakcentowała fakt, iż dr Kiwerska, oprócz pracy naukowej w Instytucie Genetyki Człowieka, pracuje również i prowadzi laboratorium wykonujące badania diagnostyczne oraz że dzięki ekspertyzie, którą dr Kiwerska zdobyła w Instytucie, jest w stanie wprowadzać najnowsze techniki do diagnostyki, co przekłada się na korzyści dla pacjentów. Dr hab. Natalia Rozwadowska zakończyła wypowiedź wnioskiem o dalsze procedowanie postępowanie, ponieważ dr Kiwerska w pełni zasługuje, by zostać samodzielnym pracownikiem naukowym.

Dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk wyraziła wysoką ocenę osiągnięcia habilitacyjnego. Skomentował, że prace, choć dotyczą różnych aspektów rozwoju nowotworów, to niewątpliwie wspólnym ich mianownikiem są nowotwory głowy i szyi, zatem jak najbardziej można uznać te

prace za powiązane tematycznie. Dr Kusz-Zamelczyk doceniła sposób przedstawienia cyklu prac na tle złożonego tematu jakim są czynniki oraz zmiany genetyczne i epigenetyczne związane z rozwojem nowotworów głowy i szyi. Pani Sekretarz skomentowała, iż poziom naukowy oraz warsztat badawczy są bardzo dobre, a udział Habilitantki w publikacjach znaczący i bardzo dobrze udokumentowany. Dr hab. Kusz-Zamelczyk podkreśliła, że poza osiągnięciem habilitacyjnym, Kandydatka może poszczycić się bogatą aktywnością naukową, czego odzwierciedleniem są liczne inne publikacje. Pani Sekretarz wyraziła opinię, iż postać dr Kiwerskiej jest postacią doświadczonego i dojrzałego pracownika naukowego. Podsumowała, że Habilitantka spełnia wszystkie warunki stawiane Kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego i z pełnym przekonaniem popiera ten wniosek.

Prof. Jędrzej Antosiewicz uznał osiągnięcie za solidne, a całkowity dorobek za bardzo wysoki. Podkreślił, że Habilitantka spełnia warunek aktywności w więcej niż jednym ośrodku naukowym, gdyż była na stażu naukowym w Niemczech i ma liczne współprace. Profesor docenił, iż dr Kiwerska miała dwa granty (grant dla młodych naukowców z KBN i MINIATURĘ z NCN. Przewodniczący skonkludował, że Kandydatka jak najbardziej zasługuje na to żeby zostać doktorem habilitowanym.

3. Przewodniczący otworzył dalszą dyskusję.

Prof. Piotr Laidler zauważył, iż powierzenie dr Kiwerskiej zadania, jakim jest kierowanie laboratorium w Wielkopolskim Centrum Onkologii jest naprawdę dużym uznaniem jej umiejętności organizacyjnych jak i wiedzy. Profesor dodał, że z prac dr Kiwerskiej wybrzmiewa potencjalne znaczenie dla terapii.

Dr hab. Marcin Lener zgodził się z przedmówcą wyrażając opinię, że świetnie jest gdy wyniki badań naukowych służą ludziom. Zauważył, że wyniki dotyczące markerów epigenetycznych oraz wirusa HPV, po walidacji na większej liczbie próbek, mają jak najbardziej potencjał aplikacyjny, a zatem osiągnięcie naukowe może wymiernie służyć ludziom w ochronie zdrowia, w tym szeroko rozumianej onkologii.

Prof. Janusz Kocki podkreślił, że choć Habilitantka wywodzi się z instytutu PANowskiego wykazuje widoczną aktywność na polu dydaktycznym, gdyż kierowała pracami magisterskimi i inżynierskimi, opiekowała się studenckim kołem naukowym. Prof. Kocki podkreślił, że jest to bardzo ważna aktywność „in plus” w ocenie Habilitantki.

Prof. Katarzyna Bogunia-Kubik podkreśliła, że na uznanie zasługuje aspekt organizacyjny aktywności Kandydatki, jakim jest kierowanie zespołem diagnostów laboratoryjnych i innych pracowników laboratorium.

4. Przewodniczący Komisji zarządził głosowanie nad wystąpieniem do Rady Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu z wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego dr Katarzynie Kiwerskiej. Wszyscy członkowie komisji głosowali ZA (7 głosów „za”).
5. Sekretarz Komisji - dr hab. Kamila Kusz-Zamelczyk przedstawiła propozycję uchwały o wystąpieniu z wnioskiem do Rady Naukowej Instytutu Genetyki Człowieka PAN w Poznaniu o nadanie dr. Katarzynie Kiwerskiej stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne wraz z uzasadnieniem.
6. Propozycja uchwały została jednogłośnie zatwierdzona na drodze jawnego głosowania.
7. Przewodniczący zainicjował rozmowę dotyczącą obiegu dokumentów wytworzonych przez Komisję Habilitacyjną. Sekretarz poinformowała, że w Instytucie Genetyki Człowieka w związku z brakiem uchwały regulującej szczegóły pracy komisji, niezbędne są podpisy wszystkich

członków komisji pod uchwałą, uzasadnieniem oraz protokołem z posiedzenia. Członkowie komisji wspólnie ustalili, iż dokumenty te zostaną przez nich podpisane podpisem elektronicznym.

8. Przewodniczący podziękował wszystkim członkom komisji i zakończył posiedzenie.

Protokół został sporządzony przez Sekretarz Komisji i zaakceptowany przez wszystkich członków komisji.

Przewodniczący: Prof. dr hab. **Jędrzej Antosiewicz** .....

Recenzent: Prof. dr hab. **Piotr Laidler** .....

Recenzent: Prof. dr hab. **Katarzyna Bogunia-Kubik** .....

Recenzent: dr hab. **Marcin Lener** .....

Recenzent: prof. dr hab. **Janusz Kocki** .....

Członek: dr hab. **Natalia Rozwadowska** .....

Sekretarz: dr hab. **Kamila Kusz-Zamelczyk** .....